

РЕШЕНИЕ

№ 7768

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10171** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба подадена от „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от С. С. в качеството ѝ на управител, чрез адв. М. Ч., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и С. М. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 1256 от 12.09.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

С ревизионния акт са установени допълнителни задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 122 801.51 лв. и за корпоративен данък в размер на 71 070.70 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви върху установените задължения за ДДС в размер на 62 255.65 лв. и за корпоративен данък в размер на 29 813.53 лв.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на процесуални правила и неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се, че не са обсъдени възраженията срещу РД, не са връчени приложенията към него. Изложени са подробни аргументи, че РА е постановен при неизяснена фактическа обстановка - без насрещни проверки на доставчиците по фактурите, по които е отказано право на данъчен кредит, а именно „ЮНИОР

МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ-6“ ЕООД, „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД, „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД, „МССН“ ЕООД, „КАМАКС“ ООД и „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД, както и не са били извършвани насрещни проверки за последващата реализация от дружеството жалбоподател към дружествата - получатели на услугите. Твърди се, че исканите документи не са представени поради причини, за които не може да се вмени вина - двете дружества са били обслужвани от един и същ счетоводител в офис на „КЛИВЕНТО“ ЕООД, находящ се на адрес: [населено място], [улица], като от 25.03.2022г. това дружество е определило друг счетоводител, който е отказал да им предаде документите, свързани с търговската дейност на дружеството. Представени били първичните счетоводни документи за ревизирания период, с които разполагали, банкови извлечения и РКО за извършените плащания към управителя на „КЛИВЕНТО“ ЕООД - Д. К. покриващи всички издадени от тях фактури. На следващо място са изложени твърдения, че съставяните актове от органите по приходите, свързани с връчването по чл. 32 от ДОПК, не са връчвани на жалбоподателя преди съставянето на РД, нито заедно с него, както и с РА. Също така е изложено, че процесния случай не попада в хипотезата на чл. 16 от ЗКПО, тъй като органите по приходите са извели презумпция за фиктивност на сделките, а тази констатация не би могла сама по себе си да обуслови извода, че сключените сделки са с цел отклонение от данъчно облагане, след като няма други доказателства за това, както и не би следвало да се обоснове извод за тяхната нереалност. Жалбоподателя излага и подробни аргументи за нищожност на РА, като приема, че е налице несъответствие на издадените електронни подписи с изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 г. и ЗВР, РД и РА са подписани от лица, които не са разполагали с КЕП, който да съдържа елементите на „усъвършенстван електронен подпис“. Моли съда да отмени ревизионния акт, потвърден с решение директор на Дирекция „ОДОП“ –гр. С.. Претендира се присъждане на разноски в производството. В съдебно заседание - жалбоподателят „ЮНИОР М“ ЕООД представлявано от С. С., чрез адв. Ч. редовно призован, не се явява, не се представлява. По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионният, в частта за която е върнато делото за ново разглеждане.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно призован, представлява се от юрк. И. с приложено по делото пълномощно, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221923006085-020-001 от 17.10.2023г. на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено извършване на ревизия на търговско дружество „ЮНИОР М“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2018г. до 31.12.2021г. и за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2018г. до 11.05.2021г. Заповедта е издадена от Т. Б. Г. - на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – [населено място]. Г. е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022г., издадена от директора на ТД на НАП С.. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по реда на чл. 32 от ДОПК на 27.11.2023г.,

като за срок на ревизията е определен три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР. Съобщение за връчване по реда на чл. 32 от ДОПК е изпратено автоматично от ИС „Контрол“ на 10.11.2023г. до ел. поща [\[електронна поща\]](#), съобщение с дата на поставяне - 10.11.2023г. и дата на сваляне - 27.11.2023г. Приложен е протокол с № 1968348 от 27.10.2023г. за посещение на деклариран адрес и протокол с № 1968409 от 09.11.2023г. за повторно посещение на деклариран адрес.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221923006085-020-002 от 26.02.2024г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 27.03.2024г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 08.03.2024г.

На 25.03.2024г. Заповедта за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 26.02.2024г. е изменена с нова ЗИЗВР № Р-22221923006085-020-003 и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 26.04.2024г. Заповедта е връчена по електронен път на 27.03.2024г.

За обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. По реда на чл. 32 от ДОПК на жалбоподателя е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗД), в отговор на което не са били представени доказателства, а с придружително писмо с № Р-22221923006085-ПРД-001-И от 15.03.2024г. са били представени само писмени обяснения. Изготвено е било и връчено второ ИПДПОЗЛ, ведно с уведомления по чл. 124, ал. 1 и чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, с които дружеството е било информирано, че основите за облагане с корпоративен данък и ДДС за ревизираните периоди ще бъдат определени по особения ред, предвиден с чл. 122 - 124а от ДОПК като са били разяснени нормите, касаещи отговорността му.

Също така в хода на ревизията е била извършена насрещна проверка на дружеството „КЛИВЕНТО“ ООД с ЕИК 12143589 като резултатите от нея са били отразени в протокол с № П-22221024057527-141-001 от 02.05.2024г.

От органите по приходите на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено Постановление с № 0240022-023-0000608 от 23.02.2024г., с което са били наложени предварителни обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки.

На основание чл. 62, ал. 6, т. 3, б. „а“ от Закона за кредитните институции (ЗКИ) е отправено искане до Софийски районен съд за разкриване на банкова тайна като с Решение № 3580 от 28.02.2024г., съдът е постановил разкриване на сведения, представляващи банкова тайна. Изискана е и е приложена информация от банковите институции „ОББ“ АД, „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „ПИБ“ АД.

На следващо място, с протокол № Р-22221923006085-ППД-001 от 26.04.2024г. са приобщени всички документи, събрани при проверка за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО) по отношение на дружеството жалбоподател, която е приключила и обективирана в протокол с № 41-22221923103256-073-001 от 28.09.2023г. Също така, са били извършени са и проверки на данни от информационната система на НАП.

По данни от Търговския регистър е било установено, че жалбоподателя е с предишно наименование „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, което е декларирано основен предмет на дейност - внос и дистрибуция на лекарствени средства, медицински изделия, медицинска апаратура, хранителни добавки, козметични средства, медицинска козметика; вътрешна и външно търговска дейност; посреднически услуги; търговия на едро и дребно със суровини и хранителни добавки; зърнени култури и храни и др. Било е регистрирано по реда на

ЗДДС в периода 08.06.2017г. - 11.05.2021г. като регистрацията е била прекратена по инициатива на органи по приходите поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

С оглед на обстоятелството, че не са били представени никакви документи от страна на жалбоподателя, от страна на органите извършващи ревизия не е било възможно да установят данни за стопанисвани от него обекти, издадени лицензи и разрешителни за осъществяване на дейността, притежавани краткотрайни и дълготрайни активи.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № Р- 22221923006085-092-001 от 09.05.2024г. връчен по електронен път на 14.05.2024г., срещу който от жалбоподателя е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е прието за неоснователно.

В хода на ревизията, органите по приходите за задължения по ЗКПО, констатирани, че „ЮНИОР М“ ЕООД не е представило изисканите му по реда на ДОПК първични счетоводни документи - фактури за покупки, платежни документи, сключени договори и други, поради което приели, че декларираните разходи не са документално обосновани, чрез първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч), поради което е приложена разпоредбата на чл. 26, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане като е било извършено преобразуване в посока увеличение на счетоводните финансови резултати по години, като са били установени данъчни финансови резултати и дължим корпоративен данък, както следва:

- за 2018г. жалбоподателят е подал годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО с деклариран приходи в размер на 71 850.00 лв., а разходи в размер на 71 288.00 лв. и счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 562.00 лв. като дружеството е извършило преобразуване в посока намаление, чрез приспадане на данъчна загуба от предишни периоди, в резултат на което е формирало нулев данъчен финансов резултат.

От органите по приходите на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършено допълнително преобразуване в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани и е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 71 288.00 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 7 128.80 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е била начислена лихва в размер на 4 093.96 лв.

- за 2019г. от дружеството жалбоподател са били деклариран приходи в размер на 405 101.49 лв. и разходи в размер на 403 498.00 лв. със счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 1 603.49 лв. Извършено е било преобразуване в посока намаление, чрез приспадане на данъчна загуба в размер на 87.00 лв., в резултат на което е бил формиран данъчен финансов резултат – печалба в размер на 1 516.49 лв. и полагащ се корпоративен данък – 151.65 лв.

От ревизиращите органи е било извършено допълнително преобразуване в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани и е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 405 014.49 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 40 501.45 лв. и след приспадане на декларирания данък, останала сума за довносяне е била определена в размер на 40 349.80 лв., върху която е начислена лихва в размер на 18 049.68 лв.

- за 2020г. дружеството е декларирало приходи в размер на 194 778.32 лв., разходи в размер на 187 458.94 лв. и счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 7 319.38 лв. Извършило е преобразуване в посока увеличение и намаление със суми в размер на 2 318.00 лв., представляващи годишни счетоводни разходи за амортизации по чл. 54, ал. 2 от ЗКПО и годишни данъчни амортизации по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, като е била формирана данъчна печалба в размер на 7 319.38 лв. и изчислен полагащ се корпоративен данък в размер на 731.94 лв.

Служителите на приходната администрация на осн. чл. 26, т. 2 от ЗКПО извършили допълнително

преобразуване в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани като е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 194 778.32 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 19 477.83 лв., а след приспадане на внесения по ГДД данък, останалата сума за довносяне е изчислена в размер на 18 745.89 лв. като е начислена и лихва в размер на 6 484.82 лв..

- за 2021г. от дружеството жалбоподател е била подадена ГДД, с която са били декларирани приходи в размер на 31 530.00 лв. и разходи в размер на 31 095.13 лв. със счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 434.87 лв. като е било извършено преобразуване в посока увеличение и намаление със суми в размер на 935.00 лв., представляващи годишни счетоводни разходи за амортизации и годишни данъчни амортизации и като краен резултат е била формирана данъчна печалба в размер на 434.87 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 43.49 лв.

Органите по приходите извършили допълнително преобразуване в посока увеличение размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани. След извършен анализ на представените от търговските банки извлечения е било установено, че през периода дружеството има постъпления по банковите сметки в размер на 83 839.34 лв. като част от тях в размер на 30 261.50 лв. представлявали усвоен кредит. За останалата част от сумите в общ размер на 48 898.52 лв., преведени от търговските дружества „СОФТРЕЙД 2003“ ООД, „СИРЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД, „ПАГОДАСОФ“ ООД, „БЕДАР“ ООД, „ПЛЕЙБИЙЧ“ ЕООД, „КОМЕРСИО“ ЕООД, „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „НИЕ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД и други е било констатирано вписано основание „по фактура“, като за служителите на приходната администрация при тези данни и с оглед декларирания размер на приходите е установен недеklarиран приход в размер на 17 368.52 лв. като на основание чл. 78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на финансовия резултат. Въз основа на тези корекции е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 48 463.65 лв. и е изчислен дължим корпоративен данък в размер на 4 846.37 лв., а след приспадане на внесения данък в размер на 0.16 лв., е била останала сума за довносяне в размер на 4 846.21 лв., върху която е начислена лихва в размер на 1 185.07 лв.

При извършената ревизия по отношение на задълженията по ЗДДС е било установено, че „ЮНИОР М“ ЕООД е декларирало облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната с обща данъчна основа в размер на 624 338.65 лв. и начислен ДДС в размер на 124 474.90 лв. като всички фактури са описани подробно в РД. Пред органите по приходите не са били представени никакви доказателства относно осъществяваната от дружеството търговска дейност, документи и счетоводни справки за доказване на извършените доставки, като на осн. чл. 37, ал. 4 от ДОПК е било прието, че такива документи не съществуват. При преценка от и от служебно достъпната информация, служителите на НАП приели, че декларираните в дневниците за продажби фактури са издадени без основание и начисляването на ДДС за периода е неправомерно. В заключение е констатирано, че липсват реално осъществени доставки и действително настъпили данъчни събития, поради което за получателите не възниквало право на приспадане на данъчен кредит, но на осн. чл. 85 от ЗДДС, е прието че ДДС по тези фактури е дължим, независимо, че реална доставка не е била осъществена.

За получените доставки и данъчния кредит от ревизиращите органи е установено, че жалбоподателя е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 122 828.18 лв. по 30 броя фактури, в т.ч. по 13 броя фактури, издадени от „КЛИВЕНТО“ ЕООД в общ размер на 111 159.94 лв.; в размер на 6 656.67 лв. по 7 броя фактури, издадени от „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД; 1 бр. фактура, издадена от „ВОРОШИЛОВ-ПЛАСТ“ ЕООД в размер на 1 596.00 лв.; 1 бр.

фактура, издадена от „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД в размер на 1 240.00 лв.; 3 бр. фактури, издадени от „ТИШО-ПЛАСТ“ ЕООД в общ размер на 18 510.00 лв.; 2 бр. фактури, издадени от „МССН“ ЕООД в общ размер на 7 700.00 лв.; 2 бр. фактури, издадени от „КАМАКС“ ООД в общ размер на 1 103.45 лв. и 1 бр. фактура, издадена от „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД в размер на 1 920.00 лв. В допълнение служителите на НАП посочили, че фактури от „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД са били издадени, от самия ревизиран субект, тъй като това е било предишното му наименование. От служителите на приходната администрация е било констатирано, че фактурите са били включени в дневниците за покупки на ревизираното дружество и в справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Връчено е било ИПДПОЗЛ, като от страна на жалбоподателя били представени само писмени обяснения, подписани от С. М., която е заявила, че е упълномощен счетоводител, но не е било приложено пълномощно.

Също така в хода на извършена насрещна проверка на „КЛИВЕНТО“ ЕООД е декларирало, че никога не е имало търговски взаимоотношения с „ЮНИОР М“ ЕООД и не му е предоставяло услуги и продавало стоки. За отразяването на спорните фактури в дневниците за продажби по ЗДДС, от дружеството било посочено, че същите са били издавани от бившия счетоводител С. М., без знанието и одобрението на управителя на „КЛИВЕНТО“ ЕООД поради което били предприети законови действия - уведомяване на органите на прокуратурата.

При така установените факти от органите по приходите е била изготвена покана по реда на чл. 103 от ДОПК до жалбоподателя за извършване на корекция на упражнено право на данъчен кредит в общ размер на 117 816.61 лв. по фактурите, издадени от „КЛИВЕНТО“ ЕООД и „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД. В телефонен разговор, проведен със С. М., в качеството ѝ на управител на счетоводното дружество, обслужващо „ЮНИОР М“ ЕООД, обективиран в протокол с № 1854441 от 28.09.2023г. същата е заявила, че корекции на упражненото право на данъчен кредит по фактурите издадени от „КЛИВЕНТО“ ЕООД няма да бъдат извършени, след съгласуване с адвокатите на дружеството ще бъдат извършени корекции единствено по фактурите, издадени от „ЮНИОР М“ ЕООД с предишно наименование „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, но фактурите не са били представени и корекции не са били извършени.

От органите по приходите с оглед обективното установяване на факти относно реалността на доставките, на осн. чл. 45 от ДОПК са били предприети действия по извършване на нова насрещна проверка на „КЛИВЕНТО“ ЕООД като им е било връчено ИПДПОЗЛ с конкретно поставени въпроси, но доказателства и писмени обяснения не са представени до приключване на ревизията.

При така установеното и след анализ на цялостната фактическа обстановка, предвид обстоятелството, че ревизираното дружество по никакъв начин не е

удостоверило, че стопанисва обекти от които да извършва дейност и не представяне от негова страна и не осигуряване на достъп и възможност на органите по приходите да се запознаят със първични и вторични счетоводни – фактури, банкови и търговски документи, оборотни ведомости, главни книги, аналитични и хронологични регистри на счетоводни сметки и всякакви други книжа на осн. чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 6/чл. 9 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 122 828.18 лв. по всички описани от жалбоподателя в дневниците му за покупки получени доставки.

При така констатираното от органите по приходите е издаден РА, въз основа на обективизираното в РД като са установени допълнителни задължения по реда на ЗДДС за внасяне в размер на 122 801.51 лв. ведно със съответните лихви в размер на 62 255.65 лв., както и допълнително установени задължения за внасяне по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 71 070.70 лв. и съответните лихви в размер на 29 813.53 лв. Ревизионният акт е връчен на дружеството жалбоподател на 04.07.2024г.

Същият е обжалван по административен път и с Решение № 1256 от 12.09.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, приел възраженията на жалбоподателя за неоснователни като потвърдил Ревизионен акт № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024 г., издаден от издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и С. М. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място] за установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12. 2018г. до м. 08.2019г. и от м. 10. 2019г. до м. 05. 2021г. и по ЗКПО за периодите от 2018г. до 2021г., ведно със съответните лихви.

По делото в настоящото производство е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза от вещо лице Г. А. по молба на жалбоподателя. В заключението вещото лице е посочило, че по делото са предоставени и се намират 6 броя фактури от общо 30 фактури и 2 бр. съпътстващи фактурите документи. Като е посочено, че няма фактури с доставчик „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД и клиент „ЮНИОР М“ ЕООД, с доставчик „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД И „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД, които са отразени в Дневници за покупки и СД по ЗДДС на „ЮНИОР М“ ЕООД, както и съпътстващи фактурите документи. Уточнено е, че допълнително представените три броя фактури с доставчик „КЛИВЕНТО“ ЕООД и клиент „ЮНИОР М“ ЕООД във фактура с № [ЕГН] от 31.07.2019г. не се съдържа наименование на стоката или услугата, а във фактура № [ЕГН] от 21.08.2019г. е посочено - услуга И. 2019 и фактура № [ЕГН] от 25.01.2020г. за услуга - И. 2020. Също така вещото лице е констатирало, че фактурите не съдържат гриф „оригинал“ или „копие“, както и друга ръчно вписана индикация за

взаимоотношения между страните. А за представена фактура с № [ЕГН] от 21.12.2018г. е посочено, че е за продажба и не е процесна по делото. На следващо място е изложено, че са налични фактура от „ВОРШИЛОВ ПЛАСТ -06“ ЕООД, „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД, два броя от „МССН“ ЕООД и два броя от „КАМАКС“ ЕООД. На следващо място експерта е посочил, че няма аналитични регистри на кореспондиращи счетоводни сметки, хронологични регистри на счетоводни записвания, оборотна ведомост, главна книга на „ЮНИОР М“ ЕООД, поради което не може да бъде дадено заключението за счетоводното отражение на процесните фактури, включително и от доставчиците.

По втори въпрос- за установяване на стоките потоци, експерта е дал заключение, че потоци на процесни стоки не е възможно да бъде извършено, тъй като от общо 30 броя фактури, 24 от тях не са представени и не се намират по делото и поради което е неизвестно тяхното съдържание - наименование на стоката или услугата, количество, ед. цена, стойност, както и не могат да се установят счетоводни записвания, поради не представяне на извлечения от счетоводни регистри. Единствено първични счетоводни документи със съпътстващи ги документи са установени за фактура с № [ЕГН] от 11.02.2020г., издадена от „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД за 1 брой Лаптоп с приложена гаранционна карта, както и фактура с № [ЕГН] от 27.11.2020г. издадена от „КАМАКС“ ООД за плисе дует щори и мрежи с приложена Спецификация № 1.

На следващо място, експерта е посочил, че не се установяват данни по документи за плащания по банков или по касов път по фактури, издадени от „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД на „ЮНИОР М“ ЕООД. Също така не са установени данни по документи за плащания по банков път или по касов път на „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ-06“ ЕООД, „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД, „МССН“ ЕООД и „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД за покупки, а по фактура с № [ЕГН] от 11.02.2020г., издадена от „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД на „ЮНИОР М“ ЕООД се установява плащане по касов път в размер на 1 240.00 лв.; по фактура с № [ЕГН] от 20.11.2020г. издадена от „КАМАКС“ ООД се установява плащане по касов път в размер на 500.00 лв.; по фактура с № [ЕГН] от 27.11.2020г. издадена от „КАМАКС“ ООД - плащане по касов път в размер на 603.45 лв., като счетоводни записвания по осчетоводяването на приходи от продажби на стоки или услуги не могат да бъдат посочени, поради не представяне и отсъствие по делото на счетоводни данни от тяхна отчетност.

В експертната си вещото лице е посочило и че „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД с променено име от дата 13.12.2018г. на „ЮНИОР М“ ЕООД в информационните масиви на НАП към 31.05.2021г. има данни за регистрирани трудови договори с 3 лица; „КЛИВЕНТО“ ЕООД към 30.04.2021г. с 5 лица; за „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ-06“ ЕООД данните за трудови договори са на 49 лица повечето прекратени в период 2019г. до 2024г. като останали действащи - 15

бр.; за дружеството „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД - регистрирани трудови договори на 22 лица; за „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД - данни за регистрирани трудови договори към 31.12.2020г. с 1 лице; за „МССН“ ЕООД няма данни за регистрирани трудови договори към 31.05.2021г. и до 07.10.2025г.; за „КАМАКС“ ООД - трудови договори на 183 лица (безсрочни) с период на сключване в различно време от 1997г. до 2020г., а за „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД - данни са за регистрирани трудови договори към 31.12.2020г. с 4 лица. Също така експерта е изложил, че за „преглед и счетоводна преценка на обстоятелства по ведомости за заплати, установяване шофьори на щат, по разписание на УЧР, изследване услуги по документи с нает или собствен транспорт и свързани с тях, счетоводни записвания, евентуално ангажирани със спорни доставки по процесии фактури, се следва необходимост от счетоводна отчетност и движение по счетоводни регистри (разчетни с/ки), каквито не се намират по делото“.

На възложената на експерта задача да установи дали е редовно водено счетоводството на жалбоподателя и доставчиците, както и дали са подавани справки декларации по процесните фактури, както от страна на жалбоподателя, така и от страна на доставчиците, включително и внесен ли е дължимия данък ДДС по тях, експерта е дал становище, че процесните фактури на доставчици са включени в Дневници за покупки и СД по ЗДДС на „ЮНИОР М“ ЕООД с право на приспадане на данъчен кредит върху тях от дружеството, но при липса на аналитични регистри на счетоводни сметки, хронологични регистри на счетоводни записвания, оборотни ведомости, главни книги и документи от счетоводна отчетност, а само въз основа на отчет за приходите и разходите, годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО и отчетни регистри (дневници за покупки и продажби и СД по ЗДДС) може да се предположи водене на двустранно счетоводство, като е пояснено, че не е налична счетоводната база за да бъде направен анализ същото е водено редовно.

По задача шест на експерта е възложено да даде заключение дали дружеството жалбоподател правилно е отчетло получените приходи и разходи и дали са включени всички във формирането на годишния финансов резултат за всеки от ревизираните периоди, като експерта е посочил, че не може даде категорично становище без представяне на счетоводна отчетност и счетоводни регистри.

На последно място, вещото лице е дало становище за дължимите лихви за констатираните задължения по ЗДДС и ЗКПО, като е взело предвид с изключване на ДДС по 4 представените по делото фактури с № [ЕГН] от 11.02.2020г. на „КВАНТ СЕРВИЗ“ ЕООД; фактура с № [ЕГН] от 25.10.2019г. на „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ-06“ ЕООД; фактура с № [ЕГН] от 20.11.2020г. фактура с № [ЕГН] от 27.11.2020г. на „КАМАКС“ ООД е изчислило, че данъчните задължения по ЗДДС са в размер на 184 163.14 лв., в т.ч. главница (данък) 122 195.51 лв. и лихви 61 967.63

лв., а с изключване на КД върху ДО по тези 4 фактури данъчните задължения за внасяне по ЗКПО са в общ размер 100 428.76 лв., от които главница 70 742.42 лв. и лихви 29 686.34 лв.

Изготвена и приложена по делото е почеркова експертиза от вещото лице Д. К. В.. Експерта е дал заключение, че подписите положени от името на Л. К., в долният десен ъгъл на всяка една от първите 3 страници и на последната 4 страница срещу думата „С Уважение” в „Писмен отговор № 53-06-488 от 06.07.2013год., от „КЛИВЕНТО” ЕООД, чрез управителя си и едноличен собственик на капитала Л. К.” са положени от Л. Г. К.

По делото е приложена административната преписка.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт, намери за установено следното:

Обжалва се акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 1256 от 12.09.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 18.09.2024г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 01.10.2024г., видно от поставения върху същата вх. № 53-04-261, същата е подадена от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, поради следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и С. М. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1256 от 12.09.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите. Няма спор по допустимостта на жалба – подаването ѝ в срок, от надлежна страна и след изчерпване на административен ред.

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи в рамките на

определените им правомощия. Съгласно представената и приета като доказателство по делото Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022г. на директора на ТД на НАП - С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, като органи, компетентни да издават заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл. 112 от ДОПК, както и заповеди за изменение на първоначално издадени заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл. 113, ал. 3 от ДОПК, са определени началниците на сектори в отдел „Ревизии“, към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С.. В процесния случай, Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221923006085-020-001 от 17.10.2023г., е издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С.. Издателят на заповедта за възлагане на ревизия и на заповедите за изменение на заповедите за възлагане на ревизии, с оглед на заеманата длъжност е сред органите компетентни да издават ЗВР и ЗИЗВР, посочени в т. 2 от заповедта на директора на ТД на НАП – С.. Следователно заповед за възлагане на ревизия № Р-22221923006085-020-001 от 17.10.2023г., ЗИВР № Р-22221923006085-020-002 от 26.02.2024г. и ЗИВР № Р-22221923006085-020-003 от 25.03.2024г. са издадени от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, като съдържанието им отговаря на изискванията по чл. 113 от ДОПК. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена.

Възложената ревизия е извършена от определените със ЗВР, органи по приходите – С. М. М. - ръководител на ревизията и А. Ц. Б. на длъжност главен инспектор по приходите, които длъжностни лица с оглед на заеманата от тях длъжност и определянето им за ревизиращи органи по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК със ЗВР, са разполагали с необходимата материална компетентност за провеждането на ревизията и за съставянето на Ревизионен доклад Р- 22221923006085-092-001 от 09.05.2024г.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, който е определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията, определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК. Оспореният Ревизионен акт № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024г. е издаден от Т. Г. на длъжност началник сектор - възложил ревизията и и С. М. на длъжност главен инспектор по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагане на ревизия, като издателите на ревизионният акт, са разполагали с материална компетентност.

Жалбоподателят е изложил твърдение за нищожност на ревизионния акт, тъй като ЗВР, РД и РА са били подписани от лица, които не са разполагали с КЕП. Съдът не разполага със специални знания за установяване на липса или наличие на квалифицирано валидиране на издателя на електронния подпис, поради което с

протоколно определение от 19.01.2026г. по възражението на жалбоподателя е допуснал изготвянето на съдебно-компютърна експертиза за определяне на обстоятелството дали документите са подписани с КЕП като е определил депозит за внасяне на възнаграждение на вещото лице и изрично е указал, че при невнасяне на сумата ще приеме твърдените пороци при подписването с електронни подписи на ЗВР, ЗИВР, РД и РА за недоказани. От страна на жалбоподателя не е внесен депозит и съдът е отменил определението за назначаване на съдебно-компютърна експертиза.

С оглед събраните доказателства по делото, съдът приема всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Заповеди за изменение на възложената ревизия, Ревизионен доклад и Ревизионен акт за издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис (КЕП), поради следното:

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В процесния случай Заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионния доклад и ревизионен акт са създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление, а адресат на същото е лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма.

Относно определенията на понятието електронен подпис и неговите различни форми, чл. 13 ЗЕДЕУУ препраща към разпоредбите на Регламент (ЕС) № 910/2014. Квалифицираният електронен подпис има значение на саморъчен подпис, а за да е налице такъв, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от същия Регламент. Доказателствената сила на подписания с квалифициран електронен подпис електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

С оглед на горното, съдът приема за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че заповедта за възлагане на ревизия, с която е започнало ревизионното производство, заповедите за нейното изменение и издадените в последствие ревизионен доклад и ревизионен акт са подписани с КЕП, който не отговаря на изискванията на приложимия Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар за отмяна на Директива 1999/93/ЕО.

На следващо място - ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за завършването ѝ - до три месеца, считано от връчване на същата. Поради недостатъчност на срока органът, възложил ревизията с нови заповеди за изменение удължил срока на ревизията с още два месеца, като удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл. 114, ал. 2 от ДОПК и от органа, възложил ревизията. Ревизионният доклад е издаден, именно в срока предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

Спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В Ревизионния доклад са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит. В срока по 117, ал. 5 ДОПК е подадено възражение срещу РД, които са обсъдени и е прието, че ревизираното дружество не е ангажирало доказателства и не е изложило документи опровергаващи оспорените

констатации съдържащи се в РД.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5 - годишния срок.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока не събирането на относимите доказателства и не изяснена фактическа обстановка, защото в хода на ревизионното производство на органите по приходите не са предоставени документи от ревизираното дружество, като същите са положили усилия и са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното.

Визираните от жалбоподателя нарушения на материалния закон, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

Предметът на спор между страните е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 122 828.18 лв. и са начислени лихви в размер на 62 255.65 лв. по 30 броя фактури описани от дружеството жалбоподател в дневниците за покупки получени доставки от търговски дружества „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ - 06“ ЕООД, „КВАНТ СЕРВИЗ“ ООД „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД, „МССН“ ЕООД, „КАМАКС“ ООД и „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД на осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6/чл. 9 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК в тежест на „ЮНИОР М“ ЕООД е да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 от ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в

чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, което в съответствие с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 от ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б. „а“ от Директива 2006/112/ЕО в разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114 – чл. 115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

Също така по аргумент от чл. 25, ал. 2 от ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на чл. 6/9, ал. 1 от ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 от ЗДДС не настъпва и не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам по силата на разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено, дори при наличие на хипотезата на чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС

Въз основа на изложеното възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя; наличие на данъчния документ от получателя – чл. 71, т. 1 ЗДДС; получаването на стоките/услугите по доставката („... действителното извършване на облагаемата сделка...“ - т. 30 от решението на СЕС по дело C-642/11/ и отреждането

на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ. Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото.

По отношение на установените задължения по ЗДДС:

Относно доставчика „ЮНИОР МЕДИКЪЛ ТЕХНОЛОДЖИС“ ЕООД, „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „ТИШО ПЛАСТ“ ЕООД и „СОС СЕРВИЗ“ ЕООД в хода на ревизионното производство, а и в съдебното производство, по делото не са приложени доказателства жалбоподателя да притежава документи по чл. 71, т. 1 от ЗДДС като получател на облагаеми доставки. Освен първичният счетоводен документ няма приложени и никакви други съпътстващи ги документи – договори за покупко-продажба, приемо-предавателни протоколи, оферти. В ревизионното производство на жалбоподателя е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, в отговор на което не са били представени доказателства, а с придружително писмо са били представени само писмени обяснения. Следва да бъде отбелязано, че отговорността за съхранението на документите е на управителя на дружеството, независимо дали те се намират в счетоводната кантора или в офиса на фирмата, а такива не са били представени и в тази насока съдът не кредитира възражението на жалбоподателя, че „дружеството е определило друг счетоводител, който е отказал да ни предаде документите, свързани с търговска дейност на дружеството ни“. Също така по делото не се съдържат и документи от оборотни ведомости, главни книги, аналитични регистри на счетоводни сметки, хронологични регистри на счетоводни записвания удостоверяващи осчетоводяването на тези фактури. При липса и непредставяне на никакви документи от страна на жалбоподателя в ревизионното производство от органите по приходната администрация не е било възможно да се установят данни за стопанисвани от него обекти, разрешителни за осъществяване на дейността, притежавани краткотрайни и дълготрайни активи, обекти на извършване на дейността, обекти на получаване или предаване на стоката или услугата, поради което правилно е прието от органите на НАП, че чрез непредоставянето на документи относно доказване на извършените доставки за продажба на декларираното в дневниците за продажби, същите не съществуват, по фактурите липсват реално осъществени доставки, ДДС е начислено неправомерно и за получателят не възниква правото на приспадане на данъчен кредит. Индикация за липса на доставки е и липсата на данни - документи за плащания по банков път или по касов път по спорните фактури.

Както е изложено по – горе правото на приспадане на данъчен кредит може да породи правни последици, ако са налице всички елементи. В процесният случай не е наличен данъчен документ и с липсата на всякакви други документи, не може да бъде доказана реалността на извършване на доставките. Не може да бъде установено и от обективна страна обстоятелството, че жалбоподателят е получил

стоки от съответният вид и количество, а още по-малко индивидуализация на получените стоки, мястото им на изпълнение, което да доведе и до хронологичното проследяване на отделните елементи от доставката.

В допълнение следва да бъде посочено, че е извършена насреща проверка на дружеството „КЛИВЕНТО“ ЕООД като в представени писмени обяснения декларира, че не може да представи на ревизиращите органи цитираните фактури, защото дружеството никога не е имало търговски взаимоотношения с вписаното като получател дружество „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „КЛИВЕНТО“ ЕООД в качеството си на доставчик не е предоставяло услуги и не е продавало стоки на дружество „ЮНИОР М“ ЕООД, а за отразените фактури в дневник „продажби“ на „КЛИВЕНТО“ ЕООД за периода на проверката декларира, че същите са издавани от бившия счетоводител С. М., без знанието и одобрението на управителя на дружество „КЛИВЕНТО“ ЕООД като относно действията на бившия счетоводител С. М. са били предприети „съответните законови действия.“ А в приетата поделото почеркова експертиза вещото лице констатира, че в писмения отговор с № 53-06-488 от 06.07.2013г. от „КЛИВЕНТО“ ЕООД, чрез управителя си и едноличен собственик на капитала Л. К., подписите положени от името на Л. К., в долният десен ъгъл, на всяка една от първите 3 страници и на последната 4 страница, срещу думата „С Уважение“ са положени от Л. Г. К..

За представените на вещото лице по ел. поща от С. М. - фактура с № [ЕГН] от 31.07.2019г., в която не е отразено наименование на стоката или услугата; фактура с № [ЕГН] от 21.08.2019г. за услуга И. 2019 и фактура № 9000000091от 25.01.2020г. за услуга И. 2020, които не съдържат гриф „оригинал“ или „копие“, съдът не кредитира същите, тъй като предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит, едно от изискванията е притежаване на документ - фактура, с точно определено съдържание, които следва да бъдат стриктно изпълнени - съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 7 от Правилник за прилагане на Закона за данък върху добавена стойност (ППЗДДС), оригиналът на фактурата се предоставя на получателя по доставката. А в нормата на чл. 78, ал. 1 от същият правилник, бланките на фактурите и известията към тях, издавани от регистрирани по закона лица на основание, различно от регистрация по чл. 97а, чл. 99, чл. 100, ал. 2, чл. 154 и/или чл. 156 от закона, трябва да съдържат трайно вписани при отпечатването: т.1 - пореден номер; т. 2 - гриф „оригинал“ на първия екземпляр; т. 3 - наименование, идентификационен номер на лицето, което ще ги издава; и т. 4 - идентификационен номер по ДДС по чл. 94, ал. 2 от закона. А в разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗДДС е посочено задължителното съдържание на фактурата като в т. 9 е въведено изискването за количеството и вида на стоката, вида на услугата.

За представените фактури с № [ЕГН] от 25.07.2020г. и с № [ЕГН] от 16.05.2021г. издадени от търговско дружество „МССН“ ЕООД с фактуриран предмет „Вътрешен транспорт на ОВИК стоки“ за съда не са налице реално осъществени доставки по

тези фактури, тъй като към тях не приложени никакви съпътстващи документи – договор между доставчика и получателя на процесната фактура, приемо-предавателни протоколи за фактическото предаване на стоките по фактурите, документи за извършено плащане, и в допълнение следва да бъде посочено, че вещото лице е установило, че в „ИМ на НАП няма данни за регистрирани трудови договори с работодател „МССН“ ЕООД“, поради което няма как да бъде прието, че услугата е можела да бъде извършена.

За съда са налице доказателства за предоставени услуги/стоки от доставчици „КВАНТ СЕРВИЗ“ ЕООД, „В. ПЛАСТ - 06“ и „КАМАКС“ ООД доказващи реалност на същите по фактура с № [ЕГН] от 11.02.2020г. на „КВАНТ СЕРВИЗ“ ЕООД за 1 бр. лаптоп с ДО 1 033.33 лв. и ДДС 206.67 лв. с приложен документ Гаранционна карта; фактура с № [ЕГН] от 25.10.2019г. на „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ - 06“ ЕООД за производство, доставка и монтаж на ПВЦ дограма с ДО 1 330.00 лв. и ДДС 266.00 лв.; фактура с № [ЕГН] от 20.11.2020г. на „КАМАКС“ ООД с ДО 416.67 лв. и ДДС 83.33 лв. и фактура № [ЕГН] от 27.11.2020 г. на „КАМАКС“ ООД с ДО 502.87 лв. и ДДС 100.58 лв. със съпътстващ документ Спецификация № 1, тъй като са налице кумулативно предвидените материалноправни предпоставки на регламентирания в ЗДДС състав, а именно притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, съпътстващи документи за реално получаване на стоките или услугите - гаранционна карта, спецификация, данни за плащания по банков път, както и че дружествата са разполагали с кадрова и кадрова обезпеченост, поради което жалбата в тази част следва да се уважи, а ревизионният акт като незаконосъобразен следва да бъде изменен в тази му част.

Съгласно разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС, данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112.

Съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. В този смисъл правилно и законосъобразно органите по приходите са определили лихва за установен при ревизията данък по ЗДДС на основание чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ.

С оглед на гореизложеното, РА следва да бъде изменен като задълженията -главница в размер на 122 801.51 лв. и лихви за забава в размер на 62 255.65 лв., да бъдат намалени и определени на жалбоподателя допълнителни задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 122 195.51 лв., а на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания лихви върху установените задължения за ДДС в размер на 61 967.63 лв., или всичко в общ размер на 184 163.14 лв.

По отношение на задълженията за корпоративен данък, съдът съобрази следното:

На основание чл. 5, ал. 1 във връзка с чл. 1, т. 1 от ЗКПО, дружеството в качеството

си на местно юридическо лице се облага с корпоративен данък за печалбата от всички източници в страната и чужбина. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък е данъчната печалба и се определя по реда на Част втора, глава пета от ЗКПО.

В разпоредбата на чл. 20 от ЗКПО е посочено, че данъчната ставка на корпоративния данък е 10 на сто.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

В чл. 26 от ЗКПО са изчерпателно изброени, счетоводните разходи, които не се признават за данъчни цели: 1. разходи, несвързани с дейността; 2. разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон; 3. разход за начислен данък или ползван данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност, когато разходът от стопанската операция, с която е свързан данъкът върху добавената стойност, не е признат за данъчни цели; 4. разход, отчетен от доставчик по Закона за данък върху добавената стойност за начислен от него или от органа по приходите данък върху добавената стойност за извършена доставка, с изключение на начисления данък при безвъзмездни доставки и доставки по повод дерегистрация по Закона за данък върху добавената стойност; тази точка не се прилага за разходи, отчетени в резултат на корекция на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност; 5. последващите разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на начислен данък или ползван данъчен кредит по т. 3, 4, 8 и 10; 6. разходи за начислени глоби, конфискации, включително по чл. 307а от Наказателния кодекс и други санкции за нарушаване на нормативни актове, лихвите за просрочие на публични държавни или общински задължения; 7. разходи за дарения извън посочените в чл. 31; 8. разходи за данък, който подлежи на удържане при източника и е за сметка на платеца на дохода; 9. разходи за работна заплата в търговските дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, превишаващи определените с нормативни актове средства; 10. разход, отчетен при реализиране на отговорност за дължимия и невнесен данък върху добавената стойност в случаите по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност; 11. разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата; 12. разходи за подкуп и/или прикриващи подкуп на длъжностно лице или на чуждо длъжностно лице и 13. разходи за бонуси по Закона за хазарта.

Съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон.

В случая не са налице първични счетоводни документи за процесният период: 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г. хронология на счетоводни сметки, аналитични и синтетични оборотни ведомости, главни книги, документи доказващи техническа и

кадрова обезпеченост на извършваните доставки, фактури за покупки и документи за разплащане между страните по сделките, сключени договори, приемо – предавателни протоколи, разписки и други съпътстващи доставките документи, с изключение на горепосочените от съда за доставките по 4-те броя фактури с № [ЕГН] от 11.02.2020г. с № [ЕГН] от 25.10.2019г. ; с № [ЕГН] от 20.11.2020г. и с № [ЕГН] от 27.11.2020 ., поради което съда приема:

- за 2018г. правилно е извършено допълнително преобразуване от органите по приходите на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани като е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 71 288.00 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 7 128.80 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е била начислена лихва в размер на 4 093.96 лв.

- за 2019г. от ревизиращите органи е било извършено допълнително преобразуване в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани и е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 405 014.49 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 40 501.45 лв. като след приспадане на декларирания данък, е изчислена сума за довносяне в размер на 40 349.80 лв., върху която е начислена лихва в размер на 18 049.68 лв.

При приети извършени реални доставки по фактура с № [ЕГН] от 25.10.2019г. на „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ - 06“ ЕООД за производство, доставка и монтаж на ПВЦ дограма с ДО 1 330.00 лв. и ДДС 266.00 лв. дължимият корпоративен данък е в размер на 40 216.80 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ лихва в размер на 17 990.05 лв.

- за 2020 г. от служителите на приходната администрация на осн. чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършено допълнително преобразуване в посока увеличение с размера на декларираните разходи, които не са били документално обосновани и е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 194 778.32 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 19 477.83 лв., а след приспадане на внесения по ГДД данък, сумата за довносяне е изчислена в размер на 18 745.89 лв. като е начислена и лихва в размер на 6 484.82 лв.

При приети извършени реални доставки по фактура с № [ЕГН] от 11.02.2020г.; с № [ЕГН] от 20.11.2020 г. и с № [ЕГН] от 27.11.2020г., дължимият корпоративен данък е в размер на 18 550.61 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ лихвата е в размер на 24 967.87 лв.

- за 2021г. органите по приходите са извършили правилно допълнително преобразуване на осн. чл. 78 от ЗКПО в посока увеличение размера на недеklarиран приход. Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО - при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно

задълженото лице. При установяване, че през периода жалбоподателя има постъпления по банковите сметки в размер на 83 839.34 лв. като сумите в общ размер на 48 898.52 лв. са преведени от търговските дружества „СОФТРЕИД 2003“ ООД, „СИРЕНА ИНВЕСТ“ ЕООД, „ПАГОДАСОФ“ ООД, „БЕДАР“ ООД, „ПЛЕЙБИЙЧ“ ЕООД, „КОМЕРСИО“ ЕООД, „КЛИВЕНТО“ ЕООД, „НИЕ КОНСУЛТИНГ“ ЕООД с вписано основание „по фактура“ и с оглед декларирания размер на приходите и установен недеklarиран приход в размер на 17 368.52 лв., със същата сума е извършено увеличаване на финансовия резултат, поради което е формиран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 48 463.65 лв., изчислен дължим корпоративен данък в размер на 4 846.37 лв., след приспадане на внесения данък в размер на 0.16 лв., е останала сума за довносяне в размер на 4 846.21 лв., върху която е начислена лихва в размер на 1 185.07 лв.

С оглед на гореизложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че допълнително установените задължения в РА по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 71 070.700 лв. и определените лихви в размер на 29 813.53 лв. следва да бъдат изменени, като бъдат намалени в общ размер на 70 742.42 лв. и лихви за просрочие в размер на 29 686.34 лв.

При този изход на спора, съдът определя като частично основателни взаимните насрещни претенции на страните за сторените разноси, за присъждане на адвокатско възнаграждение и на юрисконсултско възнаграждение, но съразмерно на направеното с настоящото решение изменение на размерите на данъчните задължения, в посока намаляването им за главница и лихви като ответната страна има право да получи разноси за отхвърлената част на жалбата, а жалбоподателят има право на разноси за уважената част от нея.

За жалбоподателя на основание чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, дължимите разноси са в общ размер на 792.05 евро за уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение 1500лв., държавна такса- 50лв. и възнаграждение за вещо лице 1746 лева, съразмерно на уважената част от жалбата. На ответника следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 450 лева и заплатено възнаграждение на вещо лице по почерковата експертиза в размер на 500лв, съразмерно на отхвърлената част и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ – в общ размер на 485.73 евро от дължимите разноси.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 79 състав:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С., Ревизионен акт № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024г.,

издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и С. М. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1256 от 12.09.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, в обжалваната част относно допълнително установените задължения по Закона за данък върху добавената стойност в общ размер на 185 057.16 лв., от които главница в размер на 122 801.51 лв. и определени лихви в размер на 62 255.65 лв. като НАМАЛЯВА размера на допълнително установени задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност в общ размер на 184 163.14 лв., от които главница в размер на 122 195.51 лв. и лихви в размер на 61 967.63 лв.

ИЗМЕНЯ по жалба на „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С., Ревизионен акт № Р-22221923006085-091-001 от 28.06.2024г., издаден от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ - орган, възложил ревизията и С. М. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1256 от 12.09.2024г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, в обжалваната част относно допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 100 884.23 лв., от които главница в размер на 71 070.70 лв. и определени лихви в размер на 29 813.53 лв. като НАМАЛЯВА размера на допълнително установени задължения за данък по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 100 428.76 лв., от които главница в размер на 70 742.42 лв. и лихви в размер на 29 686.34 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя С. С. направените по делото разноси в размер на 792.05 евро, представляваща разликата между дължимите на страните разноси по делото с оглед изхода на същото.

ОСЪЖДА на „ЮНИОР М“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя С. С. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] разноси в размер на 485.73 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.